709/04

Den 25. oktober 2004 blev i sag nr. 62.945:

xxxxx xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at dække behandlingsudgifter i forbindelse med en anmeldt tandskade i 1982.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at behandlingsbehovet ikke skyldes den tandskade, som klageren pådrog sig, da hun var 2 år gammel i 1982.

Klagerens forældre anmeldte den 1/11 1982, at klageren, der på dette tidspunkt var 2 år gammel, var faldet og havde slået sine tænder. Det fremgår af anmeldelsen, at fortanden +01 var blevet lukseret ved faldet. Den anmeldende tandlæge har i sin erklæring bl.a. noteret, at der måtte tages forbehold for eventuel skade på permanente tandkim.

I selskabets skrivelse af 6/12 1982 til klagerens far fremgår bl.a.:

> "Vi har modtaget den indsendte anmeldelse samt tandlægeerklæring og skal bekræfte, at vi skal være villige til at betale udgiften – i det omfang, der ikke er ret til godtgørelse fra anden side – til den endelige tandlægebehandling, der skal finde sted, når skadelidte bliver 16-18 år."

Den 9/1 2003 modtog selskabet en skrivelse fra klageren, hvor hun meddelte, at en fortand var fejlplaceret, og at den udgik fra tandkødet længere oppe end de andre fortænder. Dette mente hun var en følge af det uheld, som var blevet anmeldt i 1982.

Selskabet indhentede herefter oplysninger fra skoletandplejen i form af såvel journal, røntgenbilleder og studiemodeller. Sagen blev forelagt selskabets lægekonsulent, der oplyste, at der efter hendes vurdering ikke var årsagssammenhæng mellem skaden fra 1982 og det nuværende behandlingsbehov. Af selskabets skrivelse af 12/5 2003 til klageren fremgår bl.a.:

> "Det fremgår af materialet, at dine mælketænker sad i deres normale stilling til du var 6½ år.
>
> Da skaden skete, da du var 2 år gammel, og tænderne sad korrekt 4 år efter, kan trangstillingen nu desværre ikke henføres til denne skade."

Hertil har klageren i skrivelse af 7/7 2003 til selskabet bl.a. anført:

> "Både jeg og mine forældre står uforstående over for, at det fremgår af materialet, at mine mælketænder sad i deres normale stilling, til jeg var 6½ år.
> For det første fremkom tænderne meget sent, og for det andet havde de en mørkere farve, end de øvrige mælketænder. Det var, som om de smuldrede væk.
> Som dokumentation vedlægger jeg fotos, som er taget, da jeg gik i børnehaveklassen, altså da jeg var knap 6 år i håb om, at det kan ændre på afgørelsen. Det fremgår også af billedet, at de 2 forreste mælketænder er skubbet op og ligesom kommer længere oppe fra. Ud fra billedet kan man også se, at tænderne var mørkere og var smuldret væk.
>
> Jeg håber, at I endnu en gang vil kigge på min sag, idet jeg mener, at mine fortænders udseende er en følge af skaden, for hvorfor skulle de 2 fortænder, som blev slået, så ændre sig."

Selskabet fastholdt sin afgørelse i skrivelse af 2/10 2003 til klageren.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør over for nævnet gældende, at selskabet skal dække i henhold til aftalen fra 1982. Hun stiller sig uforstående over for, hvordan selskabets tandlægekonsulent kan vide, at tænderne sad i normal stilling, da hun var 6½ år. Hun henviser i den forbindelse til det vedlagte foto.

I selskabets skrivelse af 24/2 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

"Efter en fornyet gennemgang af sagen, skal vi fortsat fastholde vores afgørelse i sagen.

Forsikrede har i forbindelse med sagen indsendt et billede, der angiveligt blev taget, da hun gik i børnehaveklasse. Ifølge tandlægejournalen havde forsikrede fortsat sine mælketænder på dette tidspunkt, og det er således ikke hendes blivende tænder man kan se på billedet.

Det fremgår i øvrigt af tandlægejournalen, at forsikredes fortænder var meget carierede. Af notat af 14. november 1984 fremgår, at forsikredes fortænder ikke kunne laves, og at de skulle trækkes ud, hvis der kom symptomer. Det fremgår af notat af 30. september 1986, at forsikrede fik ekstraheret mælketænderne 01+ og +01.

Vi har endvidere gennemgået studiemodeller af forsikredes tænder.

Vores tandlægekonsulent mener, at forsikredes nuværende tandreguleringsbehov skyldes trangstilling af hendes blivende tænder. Det fremgår klart af de tilsendte studiemodeller, at forsikrede ikke har tilstrækkelig plads i munden til de blivende tænder. Trangstillingen af de blivende tænder må antages at skyldes denne pladsmangel.

Hertil kommer, at vores tandlægekonsulent vurderer, at trangstilling af det permanente tandsæt ikke er en af de skader, der kan følge af en luksation af en mælketand. Der er ikke videnskabelig dokumentation for, at luksationer af mælketænder kan medføre en sådan trangstilling. Vores tandlægekonsulent har konfereret denne vurdering med overtandlæge M.B., der har skrevet en licentiatafhandling om mælketandskaders indvirkning på det permanente tandsæt.

Det bemærkes, at der ikke i journal eller på røntgenbilleder er tegn på deciderede skader på tænderne 1+ og +1. Der er i øvrigt kun omtalt skade på tanden +01 i forbindelse med anmeldelsen af tandskaden.

Hertil kommer, at man kan se på det billede, der er fremsendt af forsikrede, at der var påfaldende små mellemrum mellem forsikredes mælketænder, både i overkæben og i underkæben. Ud fra dette forhold ville man således også forvente, at der ville blive pladsproblemer, når de permanente tænder brød frem.

Vores afvisning af at yde tandskadedækning i dette tilfælde er således ikke en anfægtelse af, at der skete en skade på forsikredes mælketænder. Vi finder bare ikke, at det nuværende behandlingsbehov skyldes den tidligere skade."

Klageren har i skrivelse modtaget af nævnet den 7/4 2004 anført følgende:

"Forsikringen antyder, at det først er nu, at jeg har et tandbehandlingsbehov – det er ikke korrekt, jeg har haft tandbehandlingsbehov siden skaden skete og både min private tandlæge og skoletandlægen behandlede mig som følge af skaden.

Da skaden skete og blev anmeldt, godkendte forsikringen skaden.

…

1.11.82:	Anmeldende tandlæge tager forbehold for skade på permanente tandkim - 1. mælketand er disloceret.
Svar:	Tandlægen tager vel ikke forbehold, hvis der ikke er grund herfor.
12.6.84:	Fortænderne meget carierede efter TRAUMER og ingen mulighed for reparation.
Svar:	Ved uheldet blev fortænderne jo netop slået kraftigt op i ganen og dermed blev de nye tænder beskadiget, hvilket ikke har noget med pladsmangel at gøre. Fortænderne blev derefter hurtigt rådne og smuldrede langsomt.
3.11.86:	ES 01 + 01
Svar:	ES kan vel også betyde ekscaverede. Tænderne blev ikke trukket ud."

Selskabet har efterfølgende indhentet røntgenbilleder, som er forelagt selskabets tandlægekonsulent. Af selskabets skrivelse af 26/7 2004 til nævnet fremgår bl.a.:

"Tandlægekonsulenten fastholder, at traumet i 1982 ikke har medført skade på permanente tandkim, men at tandreguleringsbehovet skyldes trangstilling af forsikredes mælketænder. Vi henviser herved til indholdet af vores brev af 24. februar.

Vi skal beklage, at fejlagtigt har anført, at forsikredes mælketænder 01+ og +01 blev ekstraheret. Dette har dog ingen indflydelse på sagen i øvrigt."

Nævnet er forelagt de røntgenbilleder og det foto, der er vedlagt sagen.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**1 Hvilke skader dækker forsikringen?**

1.10 Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.

…

2.50 Tandbehandlingsudgift

2.51 I det omfang, forsikrede ikke har ret til godtgørelse af udgifterne fra anden side, dækkes:

2.51.1 Rimelige og nødvendige udgifter til tandbehandling som direkte følge af et ulykkestilfælde, som defineret i pkt. 1.10.

…

21.30 Børnedækningens forsikringsydelser

…

21.33 Tandbehandlingsudgift

21.33.1 Den i pkt. 2.50 nævnte godtgørelse af udgift til tandbehandling er begrænset til 5 % af forsikringssummen ved invaliditet for hvert af forsikringen omfattet barn."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens akter og finder på det foreliggende at måtte lægge til grund, at klagerens behandlingsbehov ikke skyldes den tandskade, som hun pådrog sig

tilbage i 1982. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har afvist at dække hendes behandlingsudgifter som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand